

to» og sevradet Byg, der ligeledes staae i høist forffjellig Priis, skulde stee for hver Kornsort for sig. Dette er omtrent, hvad jeg foreløbigt har at sige om de stillede Vindringsforslag. Jeg haaber, de ville finde Tilslutning hos de Medlemmer af Thinget, som ansee dem for at være Forbedringer, hvad jeg troer, de ere i saa høi Grad, at vi nok for den Sags Skyld kunde vente endnu 1 Aar, inden vi fik Lovfor- slaget ophøiet til Lov.

Rühnel: Jeg kan være aldeles enig med den ærede sidste Taler i den Tanke, som ligger til Grund for det Forslag, der er stillet under Nr. 1; det søger at stille Tienetagerne og Tiendehjerne aldeles lige. Men jeg troer dog, at det igrunnen kun er en vis større Lighed i Formen, som derved opnaaes; Resultatet vil vistnok blive det samme, om Den, som skal vo- tere for Tienetageren, kaldes dertil paa den ene eller paa den anden Maade. Desuden troer jeg ogsaa, der vil være adskillige andre Banstigeligheder forbundne med et saadant Valg. Den ærede Taler har allerede selv antydet ad- skillige af dem, og en Banstigelighed vil ogsaa ligge i den Omstændighed, at paa mange Ste- der vil der kun være To til at vælge, nemlig Præsten og Skolelæreren; naar nu disse to Stemmer falde paa to forffjellige, hvem skal saa afgjøre Sagen? Efter min Mening vil der ogsaa være opnaaet tilstrækkelig Lighed i Hjerne og Hjernes Stilling, naar de kun ere lige stærkt repræsenterede ligeoverfor hin- anden, men det kan jeg ikke erkjenne at være Tilfældet efter Lovforlaget, som det her fore- ligger. Det kan ikke nægtes, at efter Lovfor- slaget øve Tiendehjerne ikke den samme Ind- flydelse paa Capitelstartens Ansættelse som Tienetagerne. Det kan ikke nægtes, at Her- redsfogderne ikke ere ganske uberørte af For- holdet, og at de altsaa ikke kunne betragtes som aldeles upartiske. Jeg kan egentlig slet ikke indsee Hensigten med og Rytten af at lade Underøvrighederne fremdeles afgive Beretnin- ger. Det er jo almindelig bekjendt, at Her- redsfogderne, som jo selv ikke have Noget med Kornhandelen at bestille, indhente deres Dplys- ninger fra Andre, og det kommer saa an paa, til hvem de henvende sig, og hvorvidt disse

kunne betragtes som upartiske. I det Hele ta- get forekommer det mig urigtigt, jeg turde næ- sien sige absurd, at ville ved Lov paabyde, at en Mand skal afgive Votum i en Sag, om hvilken han dog neppe kan have nogen Kund- skab, i hvilken han mangler den fornødne Selv- stændighed. Dette fremgaaer ogsaa af det Raisonnement, som i dette Spørgsmaal er søgt gjort gjældende i det andet Thing. Der har man sagt: Nogle mene, at Herredsfogderne ville stille sig paa Tiendehjerne Side, Andre, at de ville stille sig paa Tienetagerne Side. ergo, siger man, ere de upartiske, saa ere de netop kvalificerede til at stemme, men jeg troer, at denne Slutning ingenlunde er rigtig; man kan ikke slutte Andet deraf, end at Herredsfogderne paa nogle Steder ville staae paa den ene Side, paa andre Steder maafsee paa den anden Side, men i hvert Fald vil det vise sig, at de ikke ere fuldstændigt upartiske. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Vindringsforslag, som gaaer ud paa at rette, hvad jeg troer er en Mangel ved dette Forslag, og som netop af den Grund forekommer mig at være tem- melig uheldigt. De Forslag, jeg under Nr. 2 og 3 har tilladt mig at stille, gaae ud paa, at Herredsfogderne Indberetninger med Hensyn til Capitelstartens Ansættelse fremtidigt skulle bortfalde. Der vil saa opnaaes, at Tiende- tagerne og Tiendehjerne staae aldeles lige- stillede ligeoverfor hinanden, de første repræ- senterede ved Præsterne, og de Andre ved den af vedkommende Sogneforstanderskab eller Com- munalbestyrelse valgte Tillidsmand, og Anled- ningen til Mistanken er da forsvunden. Man vil rydde Mistanken mod partift Capitelstart afveien, og det er fuldstændigt i sin Orden; ved et Forhold, der vedkommer saa Mang- foldige, bør der ikke være Mistanke eller An- ledning til Mistanke. Men man tager nu og vælter denne Mistanke, der hidtil har hvilet — jeg troer at kunne paastaae med Urette — paa en Klasse af Embedsmænd, over paa nok en Klasse af Embedsmænd, og det er netop 2 Classer af Embedsmænd, som staae i et overøv- dentligt vigtigt Forhold til Befolkningen, og hvor Tillid, som jeg troer, er ønskelig. Men naar det stilles paa den Maade, som jeg antager for den rette, troer jeg, at Anledning til Mis-